

Gallardo Cup Nová Paka 30.9.2020

V téhle dost divné době je skoro zázrakem, když se podaří uspořádat modelářské závody. Pravidla pro legální konání závodů se mění častěji, než je zdrávo. Tak pokud se někomu podaří uskutečnit závod, a ještě k tomu pro děti, je to úspěch. A v Nové Pace se to povedlo.

Ale od začátku. V Nové Pace mají nejen obecně velmi oblíbenou autodráhu, ale také lidi, kteří jsou ochotni obětovat čas a úsilí a dlouhodobě se věnují vedení kroužku pro děti. Po předchozí dohodě se druhou středu v září letošního covidroku uskutečnilo setkání, v rámci kterého se členové kroužku z úst jednoho z nejpovolanejších dozvěděli, jak se připravuje lexanová karoserie na modely v měřítku 1/24. Poté každé z dětí dostalo jeden produkt z dílny BPA slot racing v podobě typu Lamborghini Gallardo a mohlo začít vylepování oken, stříkání barvou, řezání, stříhání, lepení obtisků a také příprava pilota. Protože nejvíc barvy bylo v plechovce zelené barvy, měla většina aut vojenskou barvu. Ale našly se i vozy stříbrné, modré, oranžové, a tak. O týden později si děti pod vedením Zdeňka Kouby karoserie dokončily, našpendlily a ladily modely na poslední středu v září.

A pak to přišlo. Pro některé první závod v životě, pro jiné, ostřílenější borce, standardní odpoledne. Každopádně počet účastníků předčil naše očekávání, a to ještě chyběla celá výprava z Trutnova, která asi uvízla v horských závěších. Převážnou část startovního pole tvořili závodníci z domácího klubu, ale další přijeli i z dalších měst Východních Čech. Na rozdíl od jiných seriálů je tento vymyšlen jako společný pro děti i dospělé, a tak i těch pár seniorů se docela dobře pobavilo.

Závodníci byli rozděleni do dvou skupin. V béčku nastoupili mladoši, říkejme tomu pohádkově třeba mladší rytíři. Chování na dráze sportovní, žádný křik, každý se snažil, co to šlo. Jen ten zrádný nájezd na hlavní rovinu. A tak byl závod zastaven a pardubický technický a vývojový guru pronesl nějakou tu poučku. Zajímavé bylo sledovat, že děti byly za každou radu rády a hned se snažily (s větší či menší úspěšností) podle pouček jezdit.

Aby to bylo ještě složitější, skupina byla devítičlenná, tak se někteří poprvé v životě učili i pauzovat. Díky tomu se většina z nich na chvíli dostala na čelní příčky ve skupině, aby se zase dříve nebo později propadla níže, podle toho, jak kdo pauzoval. Nejlépe své modely vodili Martin Petr, Kryštof Novotný a Jakub Sucharda. Průměrný rozdíl v nájezdu mezi jednotlivými závodníky ve skupině byl cca 10 kol, což při jízdách čase 8 x 3 minuty není s ohledem na věk závodníků mnoho. Delší jízdni čas některé (a to i dospělé) závodníky trochu překvapil, ale zase když člověk jede na závody, chce si trochu zajezdit. A bude také zajímavé průběžně porovnávat, jak se budou děti v průběhu dalších závodů zlepšovat.

V áčku nastoupili závodníci věkem starší až staří. Nájezdy rázem přesáhly 300 kol a bojovalo se opět v rozpětí pár kol. Protože kromě krásných maminek nebyl na dráze nikdo další, museli se do nasazování a vypínání dráhy vrhnout žáci z B skupiny. A díky pomoci pana lékárníka to zvládli na jedničku. V průběhu závodu byli opakovaně dotazováni na pravidla pro vypínání dráhy během závodu a většina z dětí se je naučila rychleji a lépe než mnozí zasloužilí mistři sportu a mnohonásobní šampioni

republiky. Prostě a krátce, vypínalo se jen vypadnutí modelu tak, že nebyl v dosahu nasazovačů, konkrétně hlavní rovina, dvojdřážka, tunel a model uvnitř dráhy. Ani model na zemi, ani více vypadlých modelů nebyly důvodem pro zastavení závodu. Více se lze dočíst v jakési příručce. A zase v návaznosti na kratší výklad z úst starších a moudřejších si samy děti uvědomily, že případné vypadnutí je větší ztráta než drobné zvolnění a jízda na jistotu. Závod byl proto o poznání klidnější a méně skartační než mnohá demolition derby, třeba na Pražském poháru.

A teď konkrétně. Skvělou formu ukázal Zdeněk Kouba, který si kromě práce s dětmi na přípravě modelů vytvořil nejkrásnější karoserii závodů a dokázal, že ještě zdaleka nepatří do starého železa. Z domácích byl ve skupině nejlepší Adam Šulc. Další dva, Martin Patka a Radek Rejman mu slibují odplatu v následujícím závodě. Souboj prvního a druhého ve skupině nebyl rozhodně jednoznačný, zejména pak ke konci, kdy se Věčný vývoj rozhodl uplatnit trochu psychologických her. Ale nestačilo to. A Adam Beran po skvělém výkonu opět unavil svoji převodovku natolik, že nevydržela a třetí místo tak daroval Martinu Majerovi.

Suma sumárum, povedené závody. Zodpovědná krásná maminka, která vybírala tři nejhezčí karoserie, prokázala vysoký morální kredit a přes prosebné oči svého syna jeho karoserii mezi tři nejlepší nevybrala. Taky výkon hodný obdivu.

Závod neměl ani dotaci od Svazu modelářů, ani nepřijel regionální zástupce Svazu odpovědný za mladé závodníky. Ceny do závodu dali sami závodníci, resp. BPA slot racing. Hlavní je, že si všichni v téhle divné době těch několik hodin ve středu odpoledne užili a ukázali, že jejich práce na modelech měla nějaký smysl.

Třeba se na dalším závodě Gallardo Cupu podaří naplnit startovní pole ještě více. Kdo model či ovladač nemá, může si vše bezplatně půjčit, a to bez ohledu na svůj věk a dovednosti. Kdyby si někdy našly čas a chuť přijít na takovéto závody velké hvězdy slotracingu a dětem pomohly, jistě by to bylo ku prospěchu dětí a cti velkých hvězd. No uvidíme, zda se někdo chytne za nos.

A úplně nakonec. Další termín závodu je 28.10.2020, přesně v den vzniku samostatného československého státu.

Doctor